

[Ministeren for offentlige arbejder.]
 ned, hvis man følger princippet her, selv om der ingen trafikdækning er. Problemet bliver, hvor man så skal sige: her skal det gøres, og her skal det ikke gøres. Her må man have et udgangspunkt for sine beslutninger, ikke alene på de sønderjyske veje, men alle steder, hvor man gennemfører det.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil gerne spørge ministeren direkte, om han skønner, han har administreret i henhold til lov om offentlige veje i sagen vedrørende det indskrænkede sønderjyske motorvejsanlæg, hvor jeg gengav, hvad der står i paragraffen, at sagen skal forelægges og forhandles, før der fremsættes lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Ja. Men forhandlingerne er ikke afsluttet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om radiokommunikation.

(Lovforslag nr. 174. Fremsat 29/1 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Henning Jensen (S):

I forslag til lov om ændring af lov om radiokommunikation anmoder ministeren om, at der bliver foretaget nogle redaktionelle ændringer i lov om radiokommunikation, som betyder, at ministeren kan forhandle med det færøske landstyre om de færøske radioforhold.

Dette forslag støtter vi gerne.

Jens Jacobsen (V):

Venstre kan tilslutte sig det foreliggende lovforslag.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet kan også tilslutte sig det fremsatte lovforslag.

Burgdorf (KF):

Også det konservative folkeparti accepterer.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg kan kun sige det samme.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Vi har heller ikke nogen indvendinger.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Jeg siger tak.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om styrelsen af post- og telegrafvæsenet.

(Lovforslag nr. 175. Fremsat 29/1 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Normann Andersen (S):

Lovforslag nr. 175 om styrelsen af post- og telegrafvæsenet skal afløse den gamle lov af 30. maj 1927. Det nye forslag er både en forenkling og en modernisering, samtidig med at det gerne skulle give grundlag for en lang række forbedringer inden for etaten.

Selve lovteksten er ikke særlig omfattende, idet den jo stort set kun fastslår, at ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til at fastsætte de nærmere bestemmelser for post- og telegrafvæsenets organisation i det hele taget.

[Normann Andersen.]

Bag dette ligger dog et meget stort arbejde, idet der siden 1971 har været nedsat et udvalg, der har haft til opgave at ajourføre den eksisterende organisationsform, så den blev afpasset efter den udvikling, der såvel inden for som uden for etaten har fundet sted siden den gamle lovs tilblivelse.

Udvalget, der bestod af generaldirektorets ledende folk samt repræsentanter for samtlige personaleorganisationer inden for P og T, afgav 26. februar 1975 en betænkning. Betænkningen er meget detaljeret, og man kan godt sige, at den stort set har analyseret den bestående organisationsform og også har peget på en række løsninger, der kan medføre en ny organisationsform, der mere er i pagt med en moderne tid.

Eksempelvis kan nævnes, at i udvalgsarbejdet er der taget hensyn til de nye arbejdsopgaver, post- og telegrafvæsenet har måttet påtage sig. Der kunne nævnes en lang række, jeg skal nøjes med et par stykker såsom datatransmission, kabel-tv osv.

Ligeledes er helt nye og moderne arbejdsformer gennemgået og diskuteret for derigennem at finde frem til det bedst mulige arbejdsgrundlag til gavn for såvel de ansatte som kunderne.

Egentlig ville jeg gerne have gået betydelig mere ind i detaljerne omkring det nedsatte udvalgs arbejde, men det vil nok føre for vidt, og jeg tror heller ikke, det vil have den helt store interesse her i salen. Dog synes jeg skal fastslås, at medbestemmelse og trivsel på arbejdspladsen har været ret så fremherskende i udvalgsarbejdet, og at resultatet af udvalgsarbejdet i alle henseender er godkendt af såvel ledelsens som personaleorganisationernes repræsentanter.

Ligeledes synes jeg bør nævnes, at ved den nye organisationsform vil selvbestemmelsen for de enkelte områder, derunder også de lokale, bliver betydelig forstærket, hvilket vil medføre, at den demokratiseringsproces, der for tiden finder sted overalt i vort samfund, også vil finde sted inden for post- og telegrafvæsenet. Man imødekommer herved medarbejdernes ønsker om øget indflydelse, og der er ingen tvivl om, at når tanken om medindflydelsen slår helt igennem, vil post- og telegrafvæsenet komme til at stå som en virkelig attraktiv arbejdsplads med interesseret personale, hvilket uden

tvivl vil give sig udslag i, at en bedre kunde-betjening kan finde sted.

Ved lovforslagets gennemførelse og med den nævnte betænkningens indhold i erindring vil post- og telegrafvæsenets øverste ledelse herefter få mere tid til samt bedre muligheder og vilkår for at forme og grundlægge fremtidens post- og televæsen, så det kan fungere på en måde, der svarer til nutidens krav. Jeg kunne have lyst til at ønske: lykke med arbejdet fremover på disse områder.

Jeg kan på den socialdemokratiske gruppes vegne derfor anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Jens Jacobsen (V):

Forslaget til ny styrelseslov for post- og telegrafvæsenet betyder i realiteten, at den relativt beskedne styring, som folketinget hidtil har udøvet på dette område, nu helt og holdent overlades til ministeren for offentlige arbejder. Denne overdragelse begrundes med et stærkt behov for hurtige tilpasningsmuligheder i post- og telegrafvæsenets organisation.

At der kan være et stærkt behov for organisationsændringer, skal jeg ikke afvise, al den stund den nugældende styrelseslov er fra 1927, men behovet for, at det skal kunne ske hurtigt, er lidt vanskeligere at få øje på, eftersom allerede den nugældende lov indeholder så vidtgående beføjelser, at både etaten og ministeren har klaret sig uden lovændringer i samtlige 49 år.

Lovforslaget, som efter min opfattelse skal ses i en vis sammenhæng med lovforslag nr. 196 om ændring af postloven, bl. a. fordi taksterne i fremtiden fastsættes af finansudvalget, rejser det principielle spørgsmål, om folketinget kan og vil give afkald på sin umiddelbare indflydelse på, hvordan post- og telegrafvæsenets servicefunktioner udøves.

Venstre har ikke på nuværende tidspunkt taget nogen endelig stilling hertil, men vil lade sin afgørelse afhænge af det kommende udvalgsarbejde.

Burgdorf (KF):

Slet så velvillig som ved det foregående lovforslag kan jeg ikke være. Jeg tror da, der er udmærkede tanker i det, også rent organisatorisk, og demokrati på arbejds-

[Burgdorf.]

pladsen og bedre arbejdsforhold har vi ikke noget imod, men mig forekommer det i hvert fald, at dette lovforslag er temmelig vidtgående med beføjelser til ministeren, og rent umiddelbart kan jeg ikke give tilsagn om at ville støtte det, men jeg vil gerne se på det i udvalget.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det har jo rent faktisk været umuligt at være forberedt til denne diskussion. Forslaget går ud på — det er det væsentligste punkt — at beføjelserne til ministeren skal udvides, nemlig med hensyn til at indrette reglerne for post- og telegrafvæsenets organisation, og til den brug har vi i går fået omdelt den betænkning fra strukturudvalget, som ministeren formentlig vil bruge som grundlag for sit arbejde. Jeg må tilstå, at den har jeg i hvert fald ikke fået læst.

Med det forbehold, at jeg altså ikke kender i enkeltheder, hvad det er, man tilsigter, kan vi sige, at vi naturligvis er velvillige over for behandling af sagen.

Glensgård (FP):

Med næsten de samme betænkninger som hr. Bilgrav-Nielsen kan vi give vores udsagn om dette forslag. Dog vil jeg gerne sige, at hvis denne betænkning skulle pege meget i retning af, hvad ministeren skriver i anden spalte i sin skriftlige fremsættelse, en „gruppeorienteret beslutningstagning“ og tilsvarende moderne udtryk, vil vi nok se med en lille smule skepsis på forslaget. Men vi vil lade det kommende udvalgsarbejde afgøre, hvordan vi vil tage stilling til selve sagen.

Kristine Heltberg (SF):

Nu da hr. Bilgrav-Nielsen har afsløret, at selv folketingsmedlemmer ikke kan nå at læse tykke betænkninger i løbet af 12 timer, eller hvor meget det er vi har fået til disposition, vil jeg også tilstå, at jeg føler mig lige så svagt funderet i det grundlæggende, nemlig hvordan forholdet er mellem betænkningen og lovforslaget.

Jeg vil sige, at vi rent principielt går ind for en så velorganiseret administration som muligt. Vi går også i princippet ind for decentraliseringsforsøg, og så vidt man kan læse af lovforslaget, er der gode intentioner i begge henseender. Men jeg vil meget gerne

have lov til at kigge på både betænkningen og udvalgsarbejdet, selv om min sympati for hensigterne ikke skal glemmes her.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Der er med dette lovforslag tale om såvel en decentralisering som en demokratisering af en af landets største arbejdspladser. Vi er i kristeligt folkeparti velvilligt indstillet, når det gælder at få mindre enheder i en større sammenhæng til at fungere bedre. Det giver et mere menneskeligt samfund.

Med hensyn til udvidelsen af ministerens beføjelser vil vi gerne have lov til at studere betænkningen, som vi fik i går, nøjere, før vi tager endelig stilling.

Fuglsang (DKP):

Vi hører også til dem, som vil afvente tingene. Det lyder f. eks. meget godt med decentralisering i stedet for centralisering, men det er jo ikke altid, ordene har helt den samme betydning og værdi, og vi vil nok se lidt på, hvad vi kan lægge i de forskellige ting, inden vi tager endelig stilling.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Jeg kan takke ordførerne for den åbne indstilling, de har til forslaget. Nu fremgår det jo af de ledsagende bemærkninger, hvad indholdet i lovforslaget er, og dér kan man altså se en hel del af det, men man kan selvfølgelig få det udbygget i selve den betænkning, der er udkommet.

Jeg vil gerne understrege en ting. Der er ikke tale om, at man skal fratage folketinget den myndighed og den indsigt, det har. Ordningen kommer bare til at svare nøjagtigt til den, vi har med DSB i forhold til finansudvalget. Det er dér, tingene vil blive fremlagt stykke for stykke, når noget skal besluttes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forstærkning af Ribe dige og anlæg af veje langs nogle diger.

(Lovforslag nr. 191. Fremsat 4/2 76).

Erik Andersen (S):

På socialdemokratiets vegne, men i særdeleshed på den sydvestjyske befolknings vegne, vil jeg gerne takke regeringen og ministeren for offentlige arbejder for, at der nu endelig kommer et lovforslag, der kan sætte gang i de længe tiltrængte forstærkninger af havdigerne langs den syd- og sønderjyske vestkyst.

Der er måske særlig grund til at takke ministeren for den imødekommenhed, han har vist over for de lokale myndigheders, det vil sige amters og kommuners, ønsker med hensyn til valget af løsning for den nordlige del af digerne, det såkaldte Ribe dige fra Vester Vedsted til Store Darum. Den valgte løsning, altså forstærkningen af det eksisterende dige, må, selv om det er langt den dyreste løsning, anses for den eneste rimelige, bl. a. under henvisning til, at det oprindelige Ribe dige, der blev færdigbygget i 1914, primært blev bygget for at beskytte marsken. Den billige løsning med det tilbagetrukne dige til beskyttelse af selve Ribe by ville mere eller mindre prisgive de 432 familier, der har deres hjem og virke i Ribemarsken.

Det ville nok have været lidt grotesk at give udtryk for glæde over stormfloderne, der indtraf i begyndelsen af januar dette år, men der er i forbindelse med dette flere ting at glædes over. For det første at disse stormfloder ikke fik de katastrofale følger, som det en overgang truede med, men at vinden vendte og vandstanden som følge deraf faldt, inden højvande indtraf.

For det andet at digeberedskabet, herunder evakueringstjenesten, fungerede, selv om der har kunnet peges på visse tekniske mangler i varslingstjenesten. Den lokale befolknings og herunder ikke mindst hjemmevernens beredvillighed og indsats giver en begrundet formodning om, at selv om stormfloden havde fået den frygtede katastrofale karakter, ville den næppe have kostet menneskeliv.

For det tredje at disse stormfloders an-

greb på digerne har givet teknikerne visse erfaringer med hensyn til belægning og udformning, som kan være nyttige ved bygningen af de nye diger. Hvis jeg et øjeblik med formandens tilladelse må bevæge mig lidt på kanten af forretningsordenen og beskæftige mig med detaljer, vil jeg gerne pege på, at bornholmsk granit er en mulig og holdbar belægning, der i øvrigt anvendes andre steder i Europa. Selv om det ville være en dyrere belægning end klæg, kunne det nok løse andre samfundsmæssige og beskæftigelsesmæssige problemer i en anden del af riget.

Endelig kan der være grund til at glæde sig over, at disse stormfloder formentlig har skabt et gunstigt politisk klima for denne og følgende loves hurtige vedtagelse. De enkelte partiers repræsentanters iver efter at vise sig på digerne efter stormfloden kan for mig at se kun efterlade det indtryk, at også de partier, der inden disse forårsstorme kunne have modsat sig anvendelse af statsmidler til digeformålene, i dag vil medvirke positivt. Da statsministeren allerede i den skriftlige del af åbningstalen i oktober 1975 bebudede, at digeproblemerne ville blive taget op i indeværende folketingssamling, kan stormfloden i 1976 ikke betegnes som en årsag til regeringens udspil, ligesom statsministerens og ressortministerens besøg på digerne næppe kan tages til indtægt for mine foregående betragtninger.

Må jeg også give udtryk for tilfredshed med, at parallelvejene, de såkaldte bærmeeje, er med i lovforslaget. Som en af dem, der i mere end 15 år har været med i planlægning og indøvelse af digeberedskabet langs Ribediget, kan jeg bekræfte, at disse faste veje langs digerne har været et savn, og at deres etablering vil have meget stor betydning for overvågningen og sikringen af digerne, herunder også sikkerheden for det personel, der sættes ind i denne tjeneste.

Må jeg til slut indtrængende opfordre til, at den forventede lov om udbygningen af det sydligste digekompleks fra Emmerlev til grænsen fremmes mest muligt.

Det turde herefter ikke være nødvendigt at give udtryk for mit partis helhjertede vilje til medvirken til dette lovforslags hurtige gennemførelse.